สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย
รับที่ ๑๐๔๖
วันที่ ๒๕ ตค ๖๙ เวลา ๑๓.๐๐ น.
☐ ส่วนอำนวยการ ☐ ส่วนการคลัง
☑ ส่วนยุทธศาสตร์ฯ ☐ ส่วนเลขานุการ
มอบพิศิกร

ที่ สผ ๐๐๑๕/ว๒๗๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๙

เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติ

เรียน นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายศุภณัฐ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) จำนวน ๑ ฉบับ
๒. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็นและประเด็นการรับฟังความคิดเห็น จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และประกาศสภาผู้แทนราษฎร เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการ การรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องหรืออาจส่งผลกระทบกับหน่วยงานของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์ท่านให้ความเห็นตามประเด็นการรับฟังความคิดเห็นของร่างกฎหมายฉบับนี้ ไปยังสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิโรจน์ แพทย์พันธุ์)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เรียน นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย
☐ เพื่อโปรดทราบ
☑ เพื่อโปรดพิจารณา
☐ มอบผู้แทน
☐ .....

(นางสาวบุญตา บางใย)
ผู้อำนวยการส่วนเลขานุการและประสานงาน

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายฯ (วลัยภรณ์)
โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๐๑๑ หรือ ๐๘ ๖๔๑๕ ๕๒๓๕
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ section77.2@parliament.go.th

ส่วนยุทธศาสตร์และงบประมาณ
เลขรับที่ ๐๔๒ / ๑๐๔๖
วันที่ ๒๕ / ๑๐ / ๖๙
เวลา ๑๓.๓๐

ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายศุภณัฐ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

☑ เป็นร่างการเงิน ☐ ไม่เป็นร่างการเงิน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

เนื่องด้วยการจัดเก็บภาษีป้ายไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์และบริบทเศรษฐกิจในแต่ละท้องถิ่น ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในอัตราการจัดเก็บภาษีป้าย จากการจัดเก็บภาษีป้ายไม่มีความชัดเจน และไม่สามารถตรวจสอบถึงความถูกต้องในการจัดเก็บภาษีป้ายได้ประกอบกับกฎหมายภาษีป้ายได้บังคับใช้มาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงการจัดเก็บภาษีป้ายให้มีระบบแสดงข้อมูลเพื่อความยุติธรรมทางเศรษฐกิจโดยต้องสามารถตรวจสอบข้อมูลผ่านป้ายในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ การยกเว้นภาษี การกำหนดอัตราภาษี ประเภทของอัตราภาษี การคำนวณอัตราภาษีป้าย การตรวจสอบการเสียภาษี การยื่นแบบแสดงรายการภาษี บทกำหนดโทษ ต้องมีความเหมาะสมในการบังคับใช้กับบริบทเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6)

2. แก้ไขเพิ่มเติมให้เสียภาษีป้ายตามระยะเวลาที่ได้ติดตั้งหรือแสดงป้ายจริงและให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บภาษีป้ายในอัตราที่ต่ำหรือสูงกว่าอัตราภาษีที่กำหนดในกระทรวงได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7)

3. กำหนดให้มีระบบแสดงข้อมูลป้าย โดยต้องสามารถตรวจสอบข้อมูลผ่านป้ายในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (เพิ่มมาตรา 7 ทวิ)

4. แก้ไขเพิ่มเติมกรณีป้ายที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีป้าย และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจเก็บภาษีจากป้ายที่อยู่ในเขตของตน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 และมาตรา 9)

5. แก้ไขเพิ่มเติมกรณีที่ไม่สามารถจัดส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมินหรือหนังสือ อื่นใด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 11)

6. แก้ไขเพิ่มเติมให้ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงล่วงล้ำพื้นที่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเสียภาษีเป็นสองเท่าของจำนวนภาษีที่คำนวณได้ (เพิ่มมาตรา 11 ทวิ) และกำหนดให้ผู้เสียภาษีที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย ไม่ถึงหนึ่งปียื่นแบบแสดงรายการภาษีก่อน หรือในวันที่มีการติดตั้งหรือแสดงป้าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 12)

7. แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์มรดกไม่ว่าจะเป็นทายาทหรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่เสียภาษีแทนผู้เสียภาษี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 13)

8. แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย สถานที่เสียภาษี การประเมินภาษีป้าย ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายกรณีหาผู้เสียภาษีไม่พบ วิธีการการชำระภาษีป้าย การแสดงหลักฐานการเสียภาษีป้าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 14 มาตรา 14 ทวิ มาตรา 15 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 19 และมาตรา 19 ตรี)

9. แก้ไขเพิ่มเติมกรณีผู้เสียภาษีไม่มารับเงินคืน ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้เงินดังกล่าวตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24)

10. แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย การยื่นคำร้องขอรับเงินคืน การยื่นอุทธรณ์ภาษี อาจดำเนินการผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือด้วยวิธีอื่นใดได้ (เพิ่มมาตรา 24 ทวิ)

11. แก้ไขเพิ่มเติมกรณีป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไม่ถึงหนึ่งปี แล้วติดตั้งหรือแสดงเกินระยะเวลาที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแล้วไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายอีกครั้งให้เสียเงินเพิ่ม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 25)

12. แก้ไขเพิ่มเติมกรณีผู้เสียภาษีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลัง ได้ไม่เกินห้าปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 29)

13. แก้ไขเพิ่มเติมกรณีผู้อุทธรณ์ไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 33 ทวิ)

14. แก้ไขเพิ่มเติมโทษกรณีไม่แสดงข้อมูลผ่านป้าย อำนาจในการเปรียบเทียบปรับและการกำหนดให้เงินค่าปรับเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 35 ทวิ มาตรา 38 และมาตรา 39)

15. แก้ไขเพิ่มเติมอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัติ

ตารางเปรียบเทียบร่างแก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	**ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....**
	มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้	มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้
“ป้าย” หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุ	“ป้าย” หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมาย*ที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้* ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุ

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึกหรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น	ใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ ตัวเลข หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึกหรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่นๆ "เครื่องหมาย" หมายความว่า สิ่งที่ทำขึ้นเพื่อให้จดจำได้ง่าย หรือสื่อความหมาย ไม่ว่าสิ่งที่ทำขึ้นนั้นจะเป็นตัวอักษร ภาพ ตัวเลข รวมถึงเครื่องหมายตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า "ผู้เสียภาษี" หมายความว่า เจ้าของชื่อ ข้อความ ภาพ ตัวเลขหรือเครื่องหมาย ที่แสดงป้าย และให้หมายรวมถึงผู้มีหน้าที่ชำระภาษีแทนผู้เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย
"ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้	"ราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความรวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด
"เขตราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า (1) เขตเทศบาล (2) เขตสุขาภิบาล (3) เขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด (4) เขตกรุงเทพมหานคร (5) เขตเมืองพัทยา (6) เขตองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น	"เขตราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายความว่า (1) เขตเทศบาล (2) เขตสุขาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบล (3) เขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด (4)(3) เขตกรุงเทพมหานคร (5)(4) เขตเมืองพัทยา (6)(5) เขตองค์กรปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความถึงเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
"ผู้บริหารท้องถิ่น" หมายความว่า (1) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล (2) ประธานกรรมการสุขาภิบาล สำหรับในเขตสุขาภิบาล	"ผู้บริหารท้องถิ่น" หมายความว่า (1) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล (2) ประธานกรรมการสุขาภิบาล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตสุขาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(3) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด (4) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร (5) ปลัดเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา (6) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น	*(3) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด* *(4)*(3) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร *(5)*(4) ปลัดนายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา *(6)*(5) *หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้นที่*มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความรวมถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด "ข้อบัญญัติท้องถิ่น" หมายความว่า เทศบัญญัติ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ข้อบัญญัติเมืองพัทยา และข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความรวมถึงข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
"ปี" หมายความว่า ปีปฏิทิน "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	"ปี" หมายความว่า ปีปฏิทิน "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา 7 ให้เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปีและให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละสามเดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่งวดที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี ทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้	**มาตรา 4** ให้ยกเลิกความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ข้อความนี้แทน "มาตรา 7 ให้เจ้าของป้าย*ผู้เสียภาษี*มีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรก*ไม่ถึงหนึ่งปี* ให้เสียภาษีป้าย*ตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปีและให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละสามเดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่งวดที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี* ตามระยะเวลาที่ติดตั้งหรือแสดงป้ายจริงโดยคิดภาษีเป็นรายเดือน เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือนและเริ่มเสียภาษีป้าย

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
การคำนวณพื้นที่ภาษีป้าย ให้คำนวณตามบัญชีอัตราภาษีป้าย (6) และ (7) ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ป้ายที่ติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่นและมีพื้นที่เกินสองตารางเมตรต้องมีชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจนที่มุมขวาด้านล่างของป้ายและให้ข้อความดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตั้งแต่เดือนที่ติดตั้งหรือแสดงป้ายจนถึงวันครบกำหนดเวลาติดตั้งหรือแสดงป้ายตามที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ซึ่งแต่ต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ อัตราภาษีที่ใช้จัดเก็บตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นกฎกระทรวงซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีความประสงค์ที่จัดเก็บภาษีป้ายเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ ขนาดเศรษฐกิจ การขยายตัวทางเศรษฐกิจ รายได้ของภาคธุรกิจ และความหนาแน่นของประชากรและการจราจรในแต่ละพื้นที่ของตนในอัตราที่ต่ำหรือสูงกว่าอัตราภาษีที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคสอง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีอำนาจตราข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดอัตราภาษี โดยจะกำหนดเป็นอัตราเดียวหรือหลายอัตราแยกรายพื้นที่ที่เก็บในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ การคำนวณพื้นที่ภาษีป้าย ให้คำนวณตามบัญชีอัตราภาษีป้าย (6) (4) และ (7) (5) ท้ายพระราชบัญญัตินี้ *ป้ายที่ติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่นและมีพื้นที่เกินสองตารางเมตรต้องมีชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจนที่มุมขวาด้านล่างของป้ายและให้ข้อความดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง*
	มาตรา 5 ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา 7 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
	"มาตรา 7 ทวิ ให้รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้จัดให้มีระบบแสดงข้อมูลป้าย โดยต้องสามารถตรวจสอบข้อมูลผ่านป้ายในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ดังนี้ (1) ชื่อและที่อยู่ผู้เสียภาษี (2) ขนาดพื้นที่ป้าย (3) ตำแหน่งที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย (4) ใบอนุญาตติดตั้งหรือแสดงป้าย กรณีป้ายติดตั้งหรือแสดงป้ายในที่หรือทางสาธารณะ (หากมี) (5) ใบอนุญาต กรณีป้ายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร (หากมี) (6) จำนวนภาษีป้ายที่ต้องชำระ และข้อมูลประวัติการชำระภาษีป้าย (7) ระยะเวลาการติดตั้งหรือแสดงป้าย (8) อัตราภาษีป้ายในแต่ละพื้นที่ของเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ผู้เสียภาษีระบุข้อมูลดังกล่าวบนป้ายตามรูปแบบและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง"
มาตรา 8 เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้าย ดังต่อไปนี้ (1) ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้น เพื่อโฆษณามหรสพ (2) ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า (3) ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว	**มาตรา 6** ให้ยกเลิกความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา 8 *เจ้าของ*ให้ป้ายดังต่อไปนี้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีป้าย*สำหรับป้าย ดังต่อไปนี้* *(1) ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้น เพื่อโฆษณามหรสพ* (2) (1) ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า (3)(2) ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว ซึ่งแสดงไว้ไม่เกินเจ็ดวันในหนึ่งเดือน

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(4) ป้ายที่แสดงไว้ที่คน หรือสัตว์	(4)(3) ป้ายที่แสดงไว้ที่คน หรือสัตว์
(5) ป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นหรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้ เพื่อหารายได้ และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์	(5)(4) ป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นหรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน หรือป้ายที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนจากภายนอกอาคารที่ไม่มีผนังทึบหรือผนังของอาคารทำด้วยกระจกโปร่งใส ทั้งนี้ เพื่อหารายได้ และโดยแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์
(6) ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน	(6)(5) ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(7) ป้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ	(7)(6) ป้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ หน่วยงานของรัฐซึ่งมิได้ใช้เพื่อแสวงหาผลประโยชน์เชิงพาณิชย์
(8) ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ และบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	(8)(7) ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ และบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
(9) ป้ายของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น	(9)(8) ป้ายของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น
(10) ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งค้าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน	(10)(9) ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรผู้มีรายได้น้อยซึ่งค้าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง
(11) ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการกุศลสาธารณะโดยเฉพาะ	(11)(10) ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการกุศลสาธารณะโดยเฉพาะ
(12) ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ	(12)(11) ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(13) ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	(๑๓)(12) ป้ายที่กฎหมายกำหนดให้จัดทำขึ้นซึ่งแสดงไว้ ณ ที่ตั้งสำนักงานที่จดทะเบียนไว้ตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด (13) ป้ายที่แสดงเลขที่บ้านแสดงตามทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร (14) ป้ายเตือนเพื่อความปลอดภัย (15) ป้ายสัญลักษณ์ ที่แสดงไว้ ณ บริเวณอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อบอกทางเข้า ทางออก ที่จอดรถ โดยแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (16) ป้ายประกาศ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อขายหรือเช่าอสังหาริมทรัพย์ ที่แสดงไว้ ณ อสังหาริมทรัพย์ที่ต้องการขายหรือให้เช่า จำนวนหนึ่งป้าย (17) ป้ายโฆษณาในการเลือกตั้ง หรือป้ายหาเสียงตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงกฎหมายว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา และการออกเสียงลงคะแนนเลือกกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดซึ่งแสดงไว้เมื่อพ้นสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเลือกตั้งหรือออกเสียงลงคะแนน (๑๓)(18) ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”
	มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 9 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บภาษีจากป้ายที่อยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
มาตรา 9 ภาษีป้ายที่เก็บในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น	ภาษีป้ายที่เก็บในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น”
มาตรา 11 การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้ (1) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของผู้รับ (2) ให้ส่ง ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ โดยจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ ถ้าไม่พบผู้รับ ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ ให้ส่งแก่ผู้บรรลุนิติภาวะแล้ว ซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้นั้น ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้นั้น หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้วและเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้นแล้ว	**มาตรา 8** ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา 11 การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้ (1) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของผู้รับ (2) ให้ส่ง ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ โดยจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ ถ้าไม่พบผู้รับ ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ ให้ส่งแก่ผู้บรรลุนิติภาวะแล้ว ซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้นั้น ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้นั้น หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับหรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้วและเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้นแล้ว
	มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 11 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 “ มาตรา 11 ทวิ ให้ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงล่วงล้ำพื้นที่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
	ให้เสียภาษีเป็นสองเท่าของจำนวนภาษีที่คำนวณได้ กับให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร แล้วแต่กรณี การเสียภาษีของผู้เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นเหตุให้เกิดสิทธิตามกฎหมายอื่น"
มาตรา 12 ให้เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในเดือนมีนาคมของปี ในกรณีที่เจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศไทย ให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทยมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย	**มาตรา 10** ให้ยกเลิกความในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา 12 ให้*เจ้าของป้าย*ผู้เสียภาษีซึ่งจะต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในเดือนมีนาคมของปี ยกเว้นป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไม่ถึงหนึ่งปี ให้ผู้เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษีก่อนหรือในวันที่มีการติดตั้งหรือแสดงป้าย ในกรณีที่*เจ้าของป้าย*ผู้เสียภาษีอยู่นอกประเทศไทย ให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทยมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทน*เจ้าของป้าย*ผู้เสียภาษี"
มาตรา 13 ถ้าเจ้าของป้ายตาย เป็นผู้ไม่อยู่ เป็นคนสาบสูญ เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์มรดกไม่ว่าจะเป็นทายาทหรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา 12 แทนเจ้าของป้าย	**มาตรา 11** ให้ยกเลิกความในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา 13 ถ้า*เจ้าของป้าย*ผู้เสียภาษีตาย เป็นผู้ไม่อยู่ เป็นคนสาบสูญ เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์มรดกไม่ว่าจะเป็นทายาทหรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา 12 แทน*เจ้าของป้าย*ผู้เสียภาษี"

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
มาตรา 14 เจ้าของป้ายผู้ใด (1) ติดตั้งหรือแสดงป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคม (2) ติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมและมีพื้นที่ ข้อความ ภาพ และเครื่องหมายอย่างเดียวกับป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว (3) เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายบางส่วนในป้ายที่ได้เสียภาษีป้ายแล้วอันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น ให้เจ้าของป้ายตาม (1) (2) หรือ (3) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายในป้ายเดิม แล้วแต่กรณี	**มาตรา 12** ให้ยกเลิกความในมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา 14 ~~เจ้าของป้าย~~ ผู้เสียภาษีผู้ใด ~~(1) ติดตั้งหรือแสดงป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคม~~ (2)(1) ติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิม~~และ~~ที่มีพื้นที่ ข้อความ ภาพ ตัวเลข~~และ~~หรือเครื่องหมายอย่างเดียวกับป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว ~~(3)~~(2) เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ ตัวเลขหรือเครื่องหมาย~~บางส่วน~~ในป้ายที่ได้เสียภาษี~~ป้าย~~แล้วอันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น ให้~~เจ้าของป้าย~~ผู้เสียภาษีตาม (1) (2) หรือ (3) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อความ ภาพ ตัวเลข หรือเครื่องหมายในป้ายเดิม~~หรือ~~นับแต่วันที่ครบกำหนดติดตั้งหรือแสดงป้าย กรณีป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไม่ถึงหนึ่งปี แล้วแต่กรณี"
มาตรา 14 ทวิ ป้ายตามมาตรา 14 (1) ให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา 7	**มาตรา 13** ให้ยกเลิกความในมาตรา 14 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา 14 ทวิ ป้ายตามมาตรา 14 (1) ~~ให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา 7~~ ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเฉพาะปีที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย หากเป็นป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงป้ายไม่ถึงหนึ่งปี ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเฉพาะระยะเวลาที่ได้ติดตั้งหรือแสดงป้ายที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีแล้ว

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ป้ายตามมาตรา 14 (2) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเฉพาะปีที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย ป้ายตามมาตรา 14 (3) ให้เสียภาษีตาม (5) ของบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความ ภาพ และเครื่องหมายทั้งหมดให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา 7	ป้ายตามมาตรา 14 (2) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเฉพาะปีที่ติดตั้งหรือแสดงป้ายให้เสียภาษีตาม (3) ของบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ถ้าเป็นป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความ ภาพ ตัวเลข หรือ เครื่องหมายทั้งหมดให้เสียภาษีตามมาตรา 7 ป้ายตามมาตรา 14 (3) ให้เสียภาษีป้ายตาม (5) ของบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความ ภาพ และเครื่องหมายทั้งหมดให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา 7”
มาตรา 15 ให้เจ้าของป้ายหรือผู้ซึ่งเจ้าของป้ายมอบหมายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ ดังต่อไปนี้ (1) สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการส่วนท้องถิ่นที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น (2) สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งการจดทะเบียนยานพาหนะได้กระทำในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น (3) สถานที่อื่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนด โดยประกาศหรือโฆษณาให้ทราบเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันประกาศหรือโฆษณา	**มาตรา 14** ให้ยกเลิกความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 15 ให้เจ้าของป้ายผู้เสียภาษีหรือผู้ซึ่งเจ้าของป้ายผู้เสียภาษีมอบหมายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ ดังต่อไปนี้ (1) สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ในเขตราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น (2) สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งการจดทะเบียนยานพาหนะได้กระทำในเขตราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น (3) สถานที่อื่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนด โดยประกาศหรือโฆษณาให้ทราบเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันประกาศหรือโฆษณา”
	มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
มาตรา 17 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์การคำนวณภาษีป้ายที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้าย (6) และ (7) ท้ายพระราชบัญญัตินี้ และตามอัตราภาษีป้ายที่กำหนดในกฎกระทรวง แล้วแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังเจ้าของป้าย	มาตรา 17 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์การคำนวณภาษีป้ายที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้าย ~~(6)~~ (4) และ ~~(7)~~ (5) ท้ายพระราชบัญญัตินี้ และตามอัตราภาษีป้ายที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือในข้อบัญญัติท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตน (หากมี) แล้วแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยัง ~~เจ้าของป้าย~~ ผู้เสียภาษี
มาตรา 18 ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการสำหรับภาษีป้ายใด เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหาตัวเจ้าของป้ายนั้นได้ ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายตามลำดับ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีป้ายเป็นหนังสือไปยังบุคคลดังกล่าว	**มาตรา 16** ให้ยกเลิกความในมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา 18 ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการสำหรับภาษีป้ายใด เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหาตัว ~~เจ้าของป้าย~~ ผู้เสียภาษีสำหรับป้าย นั้นได้ ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายตามลำดับ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีป้ายเป็นหนังสือไปยังบุคคลดังกล่าว เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่ามิได้ยินยอมให้ติดตั้งหรือแสดงป้ายและมิได้เป็นผู้รับประโยชน์จากป้ายนั้น"
มาตรา 19 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้ หรือ ณ สถานที่อื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่	**มาตรา 17** ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา 19 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้ หรือ ณ สถานที่อื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ได้รับแจ้งการประเมิน และให้ถือว่าวันที่ชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นวันชำระภาษีป้าย การชำระภาษีป้ายจะกระทำโดยวิธีการส่งธนาณัติหรือตั๋วแลกเงินของธนาคารที่สั่งจ่ายเงินให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่ง โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือส่งโดยวิธีอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดแทนการชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ได้ทำการส่งดังกล่าวเป็นวันชำระภาษีป้าย	ได้รับแจ้งการประเมิน และให้ถือว่าวันที่ชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นวันชำระภาษีป้าย การชำระภาษีป้ายจะกระทำทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีตามที่ได้รับแจ้งการประเมิน โดยวิธีการส่งธนาณัติหรือตั๋วแลกเงินไปรษณีย์ เช็คธนาคารหรือเช็คของธนาคารที่ธนาคารรับรอง สั่งจ่ายเงินให้แก่ราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ป้ายนั้นตั้งอยู่เกี่ยวข้อง ไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่ง โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือส่งโดยวิธีอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดแทนการชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ได้ทำการส่งดังกล่าวเป็นวันชำระภาษีป้าย และให้ถือว่าวันที่หน่วยงานให้บริการไปรษณีย์ ประทับตรา ลงทะเบียนเป็นวันที่ชำระภาษี กรณีชำระผ่านทางธนาคารหรือวิธีการอื่นให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีตามที่ได้รับแจ้งการประเมินต่อธนาคารหรือโดยวิธีการตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดและให้ถือว่าวันที่ธนาคารได้รับเงินค่าภาษีหรือวันที่มีการชำระเงินค่าภาษีโดยวิธีการที่กำหนดเป็นวันชำระภาษี”
มาตรา 19 ตรี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายแสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการ	**มาตรา 18** ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 ตรี แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 19 ตรี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายแสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการ หรือแสดงหลักฐานบนป้ายตามมาตรา 7 ทวิ”
	มาตรา 19 ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
มาตรา 24 ผู้ใดเสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน การขอรับเงินคืน ให้ยื่นคำร้องต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียภาษีป้าย ในการนี้ให้ผู้ยื่นคำร้องส่งเอกสารหลักฐานหรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้สั่งคืนเงินให้โดยเร็ว และแจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องทราบเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง การกระทำใด ๆ เพื่อให้เสียภาษีป้ายน้อยลงกว่าที่ได้เสียไปแล้ว ให้มีผลเมื่อเริ่มต้นปีภาษีป้าย	ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 24 *ผู้ใดเสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน* *การขอรับเงินคืน ให้ยื่นคำร้องต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียภาษีป้าย ในการนี้ให้ผู้ยื่นคำร้องส่งเอกสารหลักฐานหรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย* เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้สั่งคืนเงินให้โดยเร็ว และแจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องทราบเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง <u>ถ้าผู้ยื่นคำร้องไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</u> *การกระทำใด ๆ เพื่อให้เสียภาษีป้ายน้อยลงกว่าที่ได้เสียไปแล้ว ให้มีผลเมื่อเริ่มต้นปีภาษีป้าย*”
	มาตรา 20 ให้เพิ่มต่อไปนี้เป็นมาตรา 24 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 “<u>มาตรา 24 ทวิ เพื่ออำนวยความสะดวกประชาชน การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามมาตรา 12 และมาตรา 14 การยื่นคำร้องขอรับเงินคืนตาม มาตรา 24 และมาตรา 33 ทวิ การยื่นอุทธรณ์ตาม มาตรา 30 อาจดำเนินการโดยผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือด้วยวิธีอื่นใดได้ ทั้งนี้ ตามรูปแบบ และหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง”</u>
	มาตรา 21 ให้ยกเลิกความมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
มาตรา 25 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้ (1) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้นให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย (2) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้องทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีป้ายลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน (3) ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (1) และ (2) มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มตามอนุมาตรานี้ด้วย	"มาตรา 25 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้ (1) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด หรือกรณีป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไม่ถึงหนึ่งปี แล้วติดตั้งหรือแสดงเกินระยะเวลาที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย แล้วไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายอีกครั้ง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เว้นแต่กรณีที่ผู้รับโอนป้ายผู้เสียภาษีได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้นให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย (2) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้องทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีป้ายลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่ผู้รับโอนป้ายผู้เสียภาษีได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน (3) ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (1) และ (2) มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มตามอนุมาตรานี้ด้วย"
มาตรา 29 เมื่อปรากฏว่าเจ้าของป้ายมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ	**มาตรา 22** ให้ยกเลิกความมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา 29 เมื่อปรากฏว่าผู้รับโอนป้ายผู้เสียภาษีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
แจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน	แจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน”
มาตรา 33 ทวิ ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนเงินค่าภาษีป้ายให้แก่ผู้อุทธรณ์ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็วเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง	**มาตรา 23** ให้ยกเลิกความมาตรา 33 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 33 ทวิ ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนเงินค่าภาษีป้ายให้แก่ผู้อุทธรณ์ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็วเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”
มาตรา 35 ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 7 วรรคสาม มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยวันละหนึ่งร้อยบาทเรียงรายวันตลอดระยะเวลาที่กระทำความผิด	**มาตรา 24** ให้ยกเลิกความในมาตรา 35 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 35 ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 7 วรรคสาม ทวิ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าต้องระวางโทษปรับเป็นพินัยวันละหนึ่งร้อยบาทเรียงรายวันตลอดระยะเวลาที่กระทำความผิด”
มาตรา 38 ในกรณีมีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเห็นว่าเป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกหรือปรับและโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน	**มาตรา 25** ให้ยกเลิกความใน (2) ของมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 38 ในกรณีมีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเห็นว่าเป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกหรือปรับและโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจเปรียบเทียบสถานเดียวได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (1) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ (2) ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่นยกเว้นเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายของแต่ละเขต เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป	ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจเปรียบเทียบสถานเดียวได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (1) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ (2) ในเขต~~ราชการ~~องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นยกเว้นเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายของแต่ละเขต เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป”
มาตรา 39 เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น	**มาตรา 26** ให้ยกเลิกความมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) 2534 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 39 เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของ~~ราชการ~~องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น”
	มาตรา 27 ให้ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัติภาษีป้ายซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และให้ใช้บัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน
	มาตรา 28 บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปในการปฏิบัติ

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
	จัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
	มาตรา 29 การดำเนินการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ การบังคับใช้กฎกระทรวงหรือประกาศยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศในเรื่องนั้น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
	มาตรา 30 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้
บัญชีอัตราภาษีป้าย (1) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน ให้คิดอัตรา 10 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร (2) ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศและหรือปนกับภาพและหรือเครื่องหมายอื่น ให้คิดอัตรา 100 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร (3) ป้ายดังต่อไปนี้ ให้คิดอัตรา 200 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร (ก) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมีภาพหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่ (ข) ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ (4) ป้ายตาม (1) (2) หรือ (3) ซึ่งมีข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพที่เคลื่อนที่ หรือเปลี่ยนเป็น	**บัญชีอัตราภาษีป้าย** (1) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วนหรืออักษรภาษาอังกฤษล้วน หรืออักษรไทยปนกับอักษรภาษาอังกฤษหรือตัวเลขล้วน ให้คิดอัตรา 5 บาท โดยไม่เกิน 400 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร *(2) ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศและหรือปนกับภาพและหรือเครื่องหมายอื่น ให้คิดอัตรา 100 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร* (3)(2) ป้ายดังต่อไปนี้อื่นนอกจาก (1) ให้คิดอัตรา 25 บาท โดยไม่เกิน 800 บาทต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร *(ก) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมีภาพหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่* *(ข) ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ* *(4) ป้ายตาม (1) (2) หรือ (3) ซึ่งมีข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพที่เคลื่อนที่ หรือเปลี่ยนเป็นข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพอื่นได้ โดยเครื่องจักรกล*

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพอื่นใด โดยเครื่องจักรกล หรือโดยวิธีใด ๆ ให้คิดอัตราภาษีตามจำนวนข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพ หรือตามระยะเวลาที่ข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพปรากฏอยู่ในป้าย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้ายังไม่ได้ออกกฎกระทรวงให้คิดอัตราภาษีตามบัญชีอัตราภาษีป้ายนี้	*หรือโดยวิธีใด ๆ ให้คิดอัตราภาษีตามจำนวนข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพ หรือตามระยะเวลาที่ข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพปรากฏอยู่ในป้าย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้ายังไม่ได้ออกกฎกระทรวงให้คิดอัตราภาษีตามบัญชีอัตราภาษีป้ายนี้*
(5) ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตามมาตรา 14 (3) ให้คิดอัตราตาม (1) (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณีและให้เสียเฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น	(5)(3) ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตามมาตรา 14 (2) ให้คิดอัตราตาม (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี และให้เสียเฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น
(6) พื้นที่ของป้ายไม่ว่าจะมีรูปร่างหรือลักษณะอย่างไร ให้คำนวณ ดังนี้	(6)(4) พื้นที่ของป้ายไม่ว่าจะมีรูปร่างหรือลักษณะอย่างไร ให้คำนวณ ดังนี้
(ก) ถ้าเป็นป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ให้เอาส่วนกว้างที่สุดคูณด้วยส่วนยาวที่สุดของขอบเขตป้ายเป็นตารางเซนติเมตร	(ก) ถ้าเป็นป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ให้เอาส่วนกว้างที่สุดคูณด้วยส่วนที่ยาวที่สุดของขอบเขตป้ายเป็นตารางเซนติเมตร
(ข) ถ้าเป็นป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้ให้ถือว่าตัวอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับกำหนดส่วนกว้างที่สุดและยาวที่สุดแล้วคำนวณตาม (ก)	(ข) ถ้าเป็นป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้ให้ถือว่าตัวอักษร ภาพ ตัวเลข หรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับกำหนดส่วนกว้างที่สุดและยาวที่สุดแล้วคำนวณตาม (ก)
(7) ป้ายตาม (1) (2) (3) หรือ (4) เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว	(7)(5) ป้ายตาม (1) หรือ (2) เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว
(ก) ถ้ามีเศษเกินกึ่งหนึ่งของห้าร้อยตารางเซนติเมตรให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร ถ้าไม่เกินกึ่งหนึ่งให้ปัดทิ้ง	(ก) ถ้ามีเศษกึ่งหนึ่งของห้าร้อยตารางเซนติเมตรให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร ถ้าไม่เกินกึ่งหนึ่งให้ปัดทิ้ง
(ข) ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ 200 บาท ให้เสียภาษีป้ายละ 200 บาท	(ข) ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ 200 บาท ให้เสียภาษีป้ายละ 200 บาท

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. **ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง**
   1) กระทรวงมหาดไทย
   2) องค์การบริหารส่วนจังหวัด
   3) เทศบาล
   4) องค์การบริหารส่วนตำบล
   5) กรุงเทพมหานคร
   6) เมืองพัทยา
2. **ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม**
   1) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
   2) สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย
   3) สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย
   4) สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย
3. **ผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป**
   ประชาชนทั่วไป

ประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการแก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “ป้าย” “เครื่องหมาย” “ผู้เสียภาษี” “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” “เขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” “ผู้บริหารท้องถิ่น” และ “ข้อบัญญัติท้องถิ่น” (ร่างมาตรา 3)

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดอัตราภาษีป้ายตามข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกฎกระทรวง โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจตราข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อกำหนดอัตราภาษีที่สูงหรือต่ำกว่ากฎกระทรวงได้เพื่อความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ ขนาดเศรษฐกิจ การขยายตัวทางเศรษฐกิจ รายได้ของภาคธุรกิจ และความหนาแน่นของประชากรและการจราจรในแต่ละพื้นที่ของตน ทั้งนี้ ต้องไม่เกินกว่าที่บัญชีท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนด (ร่างมาตรา 4)

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้มีระบบแสดงข้อมูลป้ายโดยต้องสามารถตรวจสอบข้อมูลผ่านป้ายในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ การแก้ไขเพิ่มเติมกรณีป้ายที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีป้าย และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจเก็บภาษีจากป้ายที่อยู่ในเขตของตน (ร่างมาตรา 5 ถึงร่างมาตรา 7)

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการแก้ไขเพิ่มเติมกรณีที่ไม่สามารถจัดส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นใด และกำหนดวิธีการดำเนินการกับป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงล่วงล้ำที่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย (ร่างมาตรา 8 ถึงร่างมาตรา 9)

5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย สถานที่เสียภาษี การประเมินภาษีป้าย ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายกรณีหาผู้เสียภาษีไม่พบ วิธีการการชำระภาษีป้าย การแสดงหลักฐานการเสียภาษีป้าย (ร่างมาตรา 10 ถึงร่างมาตรา 18)

6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้เงินคืนจากการเสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่การเสียภาษีป้ายเกินกว่าที่ควรต้องเสีย หรือการวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนภาษีป้ายให้แก่ผู้อุทธรณ์ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อผู้เสียภาษีหรือผู้อุทธรณ์ไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง (ร่างมาตรา 19 และร่างมาตรา 23)

7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการแก้ไขเพิ่มเติมการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย การยื่นคำร้องขอรับเงินคืน การยื่นอุทธรณ์ให้ดำเนินการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีอื่นใดตามที่กฎกระทรวง (ร่างมาตรา 20)

8. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดเงินเพิ่มกรณีติดตั้งหรือแสดงป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไม่ถึงหนึ่งปีเกินระยะเวลาที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแล้วไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายอีกครั้งและกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปี กรณีผู้เสียภาษีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายหรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไม่ถูกต้อง (ร่างมาตรา 21 และร่างมาตรา 22)

9. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการแก้ไขเพิ่มเติมโทษกรณีไม่แสดงข้อมูลผ่านป้าย อำนาจในการเปรียบเทียบปรับ และการกำหนดให้เงินค่าปรับเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร่างมาตรา 23 ถึงร่างมาตรา 26)

10. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการแก้ไขเพิ่มเติมอัตราภาษีป้าย ประเภทของอัตราภาษีป้าย และการคำนวณอัตราภาษีป้าย ตามบัญชีอัตราภาษีป้าย (ร่างมาตรา 27 ประกอบร่างบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้)

11. ท่านเห็นว่าในปัจจุบันบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับภาษีป้ายมีปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ เพียงใด

12. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

หากท่านประสงค์แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม สามารถส่งข้อมูลได้ที่
section77.2@parliament.go.th

ร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

นายศุภณัฐ มีนชัยนันท์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้เสียภาษีป้ายตามระยะเวลาที่ได้ติดตั้งหรือแสดงป้ายจริง และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บภาษีป้ายในอัตราที่ต่ำหรือสูงกว่าอัตราภาษีที่กำหนดในกระทรวงได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)

(๓) กำหนดให้มีระบบแสดงข้อมูลป้าย โดยต้องสามารถตรวจสอบข้อมูลผ่านป้ายในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (เพิ่มมาตรา ๗ ทวิ)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมกรณีป้ายที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีป้าย และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจเก็บภาษีจากป้ายที่อยู่ในเขตของตน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ และมาตรา ๙)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมกรณีที่ไม่สามารถจัดส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นใด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมให้ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงล่วงล้ำพื้นที่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเสียภาษีเป็นสองเท่าของจำนวนภาษีที่คำนวณได้ (เพิ่มมาตรา ๑๑ ทวิ) และกำหนดให้ผู้เสียภาษีที่ติดตั้งหรือแสดงป้ายไม่ถึงหนึ่งปียื่นแบบแสดงรายการภาษีก่อนหรือในวันที่มีการติดตั้งหรือแสดงป้าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์มรดกไม่ว่าจะเป็นทายาทหรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่เสียภาษีแทนผู้เสียภาษี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย สถานที่เสียภาษี การประเมินภาษีป้าย ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายกรณีหาผู้เสียภาษีไม่พบ วิธีการการชำระภาษีป้าย การแสดงหลักฐานการเสียภาษีป้าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๔ ทวิ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๑๙ ตรี)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมกรณีผู้เสียภาษีไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้เงินดังกล่าวตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย การยื่นคำร้องขอรับเงินคืน การยื่นอุทธรณ์ภาษี อาจดำเนินการผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือด้วยวิธีอื่นใดได้ (เพิ่มมาตรา ๒๔ ทวิ)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมกรณีป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไม่ถึงหนึ่งปี แล้วติดตั้งหรือแสดงเกินระยะเวลาที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย แล้วไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายอีกครั้งให้เสียเงินเพิ่ม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕)

(๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมกรณีผู้เสียภาษีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมกรณีผู้อุทธรณ์ไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ ทวิ)

(๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมโทษกรณีไม่แสดงข้อมูลผ่านป้าย อำนาจในการเปรียบเทียบปรับ และการกำหนดให้เงินค่าปรับเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ ทวิ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙)

(๑๕) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่การจัดเก็บภาษีป้ายไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์และบริบทเศรษฐกิจในแต่ละท้องถิ่น ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในอัตราการจัดเก็บภาษีป้าย จากการจัดเก็บภาษีป้ายไม่มีความชัดเจน และไม่สามารถตรวจสอบถึงความถูกต้องในการจัดเก็บภาษีป้ายได้ ประกอบกับกฎหมายภาษีป้ายได้บังคับใช้มาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงการจัดเก็บภาษีป้ายให้มีระบบแสดงข้อมูลเพื่อความยุติธรรมทางเศรษฐกิจ การจัดเก็บภาษีป้ายโดยต้องสามารถตรวจสอบข้อมูลผ่านป้ายในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ การยกเว้นภาษี การกำหนดอัตราภาษี ประเภทของอัตราภาษี การคำนวณอัตราภาษีป้าย การตรวจสอบการเสียภาษี การยื่นแบบแสดงรายการภาษี บทกำหนดโทษ ต้องมีความเหมาะสมในการบังคับใช้กับบริบทเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ภาษีป้าย (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๗ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ป้าย” หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมาย ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ ตัวเลข หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึกหรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น ๆ

“เครื่องหมาย” หมายความว่า สิ่งที่ทำขึ้นเพื่อให้จดจำได้ง่าย หรือสื่อความหมาย ไม่ว่าสิ่งที่ทำขึ้นนั้นจะเป็นตัวอักษร ภาพ ตัวเลข รวมถึงเครื่องหมายตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า

“ผู้เสียภาษี” หมายความว่า เจ้าของชื่อ ข้อความ ภาพ ตัวเลขหรือเครื่องหมาย ที่แสดงป้าย และให้หมายรวมถึงผู้มีหน้าที่ชำระภาษีแทนผู้เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความรวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

“เขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า

(๑) เขตเทศบาล

(๒) เขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๓) เขตกรุงเทพมหานคร

(๔) เขตเมืองพัทยา

(๕) เขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความถึงเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

"ผู้บริหารท้องถิ่น" หมายความว่า

(๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล

(๒) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๓) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๔) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๕) ผู้บริหารท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความรวมถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

"ข้อบัญญัติท้องถิ่น" หมายความว่า เทศบัญญัติ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ข้อบัญญัติเมืองพัทยา และข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความรวมถึงข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

"ปี" หมายความว่า ปีปฏิทิน

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ข้อความนี้แทน

"ให้ผู้เสียภาษีมีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไม่ถึงหนึ่งปี ให้เสียภาษีตามระยะเวลาที่ติดตั้งหรือแสดงป้ายจริง โดยคิดภาษีเป็นรายเดือน เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน และเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่เดือนที่ติดตั้งหรือแสดงป้ายจนถึงวันครบกำหนดเวลาติดตั้งหรือแสดงป้ายตามที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี ทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น แต่ต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้

อัตราภาษีที่ใช้จัดเก็บตามวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นกฎกระทรวง ซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีความประสงค์ที่จัดเก็บภาษีป้ายเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ ขนาดเศรษฐกิจ การขยายตัวทางเศรษฐกิจ รายได้ของภาคธุรกิจ และความหนาแน่นของประชากรและการจราจรในแต่ละพื้นที่ของตน ในอัตราที่ต่ำหรือสูงกว่าอัตราภาษีที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคสอง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีอำนาจตราข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดอัตราภาษี โดยจะกำหนดเป็นอัตราเดียวหรือหลายอัตราแยกรายพื้นที่ที่เก็บในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้

การคำนวณพื้นที่ภาษีป้าย ให้คำนวณตามบัญชีอัตราภาษีป้าย (๔) และ (๕) ท้ายพระราชบัญญัตินี้"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

“ให้รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้จัดให้มีระบบแสดงข้อมูลป้าย โดยต้องสามารถตรวจสอบข้อมูลผ่านป้ายในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ผู้เสียภาษี

(๒) ขนาดพื้นที่ป้าย

(๓) ตำแหน่งที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย

(๔) ใบอนุญาตติดตั้งหรือแสดงป้าย กรณีป้ายติดตั้งหรือแสดงป้ายในที่หรือทางสาธารณะ (หากมี)

(๕) ใบอนุญาต กรณีป้ายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร (หากมี)

(๖) จำนวนภาษีป้ายที่ต้องชำระ และข้อมูลประวัติการชำระภาษีป้าย

(๗) ระยะเวลาการติดตั้งหรือแสดงป้าย

(๘) อัตราภาษีป้ายในแต่ละพื้นที่ของเขตองค์ปกครองส่วนท้องถิ่น

ทั้งนี้ ให้ผู้เสียภาษีระบุข้อมูลดังกล่าวบนป้ายตามรูปแบบและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ป้ายดังต่อไปนี้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีป้าย

(๑) ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า

(๒) ป้ายที่แสดงไว้บริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว ซึ่งแสดงไว้ไม่เกินเจ็ดวันในหนึ่งเดือน

(๓) ป้ายที่แสดงไว้ที่คน หรือสัตว์

(๔) ป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นหรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน หรือป้ายที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนจากภายนอกอาคารที่ไม่มีผนังทึบหรือผนังของอาคารทำด้วยกระจกโปร่งใส โดยแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๕) ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

(๖) ป้ายของหน่วยงานของรัฐซึ่งมิได้ใช้เพื่อแสวงหาผลประโยชน์เชิงพาณิชย์

(๗) ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ และบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๘) ป้ายของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

(๙) ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรผู้มีรายได้น้อย ซึ่งค้าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๑๐) ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการกุศลสาธารณะโดยเฉพาะ

(๑๑) ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ

(๑๒) ป้ายที่กฎหมายกำหนดให้จัดทำขึ้น ซึ่งแสดงไว้ ณ ที่ตั้งสำนักงานที่จดทะเบียนไว้ ตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด

(๑๓) ป้ายที่แสดงเลขที่บ้านแสดงตามทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

(๑๔) ป้ายเตือนเพื่อความปลอดภัย

(๑๕) ป้ายสัญลักษณ์ ที่แสดงไว้ ณ บริเวณอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อบอกทางเข้า ทางออก ที่จอดรถ โดยแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๑๖) ป้ายประกาศที่มีวัตถุประสงค์เพื่อขายหรือเช่าอสังหาริมทรัพย์ ที่แสดงไว้ ณ อสังหาริมทรัพย์ที่ต้องการขายหรือให้เช่า จำนวนหนึ่งป้าย

(๑๗) ป้ายโฆษณาในการเลือกตั้งหรือป้ายหาเสียงตามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงกฎหมายว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา และการออกเสียงลงคะแนนเลือกกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ซึ่งแสดงไว้เมื่อพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเลือกตั้งหรือออกเสียงลงคะแนน

(๑๘) ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บภาษีจากป้ายที่อยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ภาษีป้ายที่เก็บในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสาม ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้นั้น หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับหรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้วและเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้นแล้ว”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

“ให้ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงล่วงล้ำพื้นที่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ให้เสียภาษีเป็นสองเท่าของจำนวนภาษีที่คำนวณได้ กับให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการ

รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร แล้วแต่กรณี

การเสียภาษีของผู้เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นเหตุให้เกิดสิทธิตามกฎหมายอื่น”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ผู้เสียภาษีซึ่งต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในเดือนมีนาคมของปี ยกเว้นป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไม่ถึงหนึ่งปี ให้ผู้เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษีก่อนหรือในวันที่มีการติดตั้งหรือแสดงป้าย

ในกรณีที่ผู้เสียภาษีอยู่นอกประเทศไทย ให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทยมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนผู้เสียภาษี”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าผู้เสียภาษีตาย เป็นผู้ไม่อยู่ เป็นคนสาบสูญ เป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์มรดกไม่ว่าจะเป็นทายาทหรือผู้อื่นผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๑๒ แทนผู้เสียภาษี”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้เสียภาษีผู้ใด

(๑) ติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมที่มีพื้นที่ ข้อความ ภาพ ตัวเลข หรือเครื่องหมายอย่างเดียวกับป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีแล้ว

(๒) เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ ตัวเลข หรือเครื่องหมาย ในป้ายที่ได้เสียภาษีแล้ว อันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น

(๓) ติดตั้งหรือแสดงป้ายเกินระยะเวลาที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีไปแล้วในกรณีป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไม่ถึงหนึ่งปี

ให้ผู้เสียภาษีตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันที่เปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อความ ภาพ ตัวเลข เครื่องหมายในป้ายเดิม หรือนับแต่วันที่ครบกำหนดติดตั้งหรือแสดงป้ายกรณีป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไม่ถึงหนึ่งปี แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ป้ายตามมาตรา ๑๔ (๑) ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเฉพาะปีที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย หากเป็นป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงป้ายไม่ถึงหนึ่งปี ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเฉพาะระยะเวลาที่ได้ติดตั้งหรือแสดงป้ายที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีแล้ว

ป้ายตามมาตรา ๑๔ (๒) ให้เสียภาษีตาม (๓) ของบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความ ภาพ ตัวเลข หรือเครื่องหมายทั้งหมดให้เสียภาษีตามมาตรา ๗

ป้ายตามมาตรา ๑๔ (๓) ให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา ๗"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ให้ผู้เสียภาษีหรือผู้ซึ่งผู้เสียภาษีมอบหมายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานหรือที่ว่าการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

(๒) สำนักงานหรือที่ว่าการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งการจดทะเบียนยานพาหนะได้กระทำในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

(๓) สถานที่อื่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนด โดยประกาศหรือโฆษณาให้ทราบเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันประกาศหรือโฆษณา"

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์การคำนวณภาษีป้ายที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้าย (๔) และ (๕) ท้ายพระราชบัญญัตินี้ และตามอัตราภาษีป้ายที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือในข้อบัญญัติท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตน (หากมี) แล้วแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังผู้เสียภาษี"

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการสำหรับภาษีป้ายใด เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหาตัวผู้เสียภาษีสำหรับป้ายนั้นได้ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายตามลำดับ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีป้ายเป็นหนังสือไปยังบุคคลดังกล่าว เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่ามิได้ยินยอมให้ติดตั้งหรือแสดงป้ายและมิได้เป็นผู้รับประโยชน์จากป้ายนั้น"

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ให้ผู้เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้ หรือ ณ สถานที่อื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ภายในห้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และให้ถือว่าวันที่ชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นวันชำระภาษีป้าย

กรณีชำระภาษีทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีตามที่ได้รับแจ้งการประเมิน โดยส่งธนาณัติ ตั๋วแลกเงินไปรษณีย์ เช็คธนาคารหรือเช็คที่ธนาคารรับรอง สั่งจ่ายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ป้ายนั้นตั้งอยู่และให้ถือว่าวันที่หน่วยงานให้บริการไปรษณีย์ประทับตราลงทะเบียนเป็นวันที่ชำระภาษี

กรณีชำระผ่านทางธนาคารหรือวิธีการอื่น ให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีตามที่ได้รับแจ้งการประเมินต่อธนาคารหรือโดยวิธีการตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด และให้ถือว่าวันที่ธนาคารได้รับเงินค่าภาษีหรือวันที่มีการชำระเงินค่าภาษีโดยวิธีการที่กำหนดเป็นวันชำระภาษี"

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ ตรี แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายแสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการ หรือแสดงหลักฐานบนป้ายตามมาตรา ๗ ทวิ"

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสาม ของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้สั่งคืนเงินให้โดยเร็ว และแจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องทราบเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าผู้ยื่นคำร้องไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น"

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐

"เพื่ออำนวยความสะดวกประชาชน การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๔ การยื่นคำร้องขอรับเงินคืนตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๓ ทวิ การยื่นอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๐ อาจดำเนินการโดยผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือด้วยวิธีอื่นใดได้ ทั้งนี้ ตามรูปแบบและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ให้ผู้เสียภาษีป้ายเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด หรือกรณีป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไม่ถึงหนึ่งปี แล้วติดตั้งหรือแสดงเกินระยะเวลาที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย แล้วไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายอีกครั้ง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เว้นแต่กรณีที่ผู้เสียภาษีได้ยื่นแบบ

แสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้นให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย

(๒) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีป้ายลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่ผู้เสียภาษีได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

(๓) ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (๑) และ (๒) มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มตามอนุมาตรานี้ด้วย"

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เมื่อปรากฏว่าผู้เสียภาษีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน"

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความมาตรา ๓๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนเงินค่าภาษีป้ายให้แก่ผู้อุทธรณ์ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็วเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น"

มาตรา ๒๔ ในยกเลิกความในมาตรา ๓๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ทวิ ต้องระวางโทษปรับวันละหนึ่งร้อยบาทเรียงรายวันตลอดระยะเวลาที่กระทำความผิด"

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๒) ในเขตองค์ปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นยกเว้นเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารมอบหมายของแต่ละเขต เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ"

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น"

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัติภาษีป้าย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้บัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๒๘ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๙ การดำเนินการออกกฎกระทรวง และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

การบังคับใช้กฎกระทรวงหรือประกาศ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศในเรื่องนั้น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บัญชีอัตราภาษีป้าย

(๑) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน หรืออักษรภาษาอังกฤษล้วน หรืออักษรไทยปนกับอักษรภาษาอังกฤษ หรือตัวเลขล้วน ให้คิดอัตรา ๕ บาท โดยไม่เกิน ๔๐๐ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(๒) ป้ายอื่นนอกจาก (๑) ให้คิดอัตรา ๒๕ บาท โดยไม่เกิน ๘๐๐ บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(๓) ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตามมาตรา ๑๔ (๒) ให้คิดอัตราตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี และให้เสียเฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น

(๔) พื้นที่ของป้ายไม่ว่าจะมีรูปร่างหรือลักษณะอย่างไร ให้คำนวณดังนี้

(ก) ถ้าเป็นป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ให้เอาส่วนกว้างที่สุดคูณด้วยส่วนที่ยาวที่สุดของขอบเขตป้ายเป็นตารางเซนติเมตร

(ข) ถ้าเป็นป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้ถือว่าตัวอักษร ภาพ ตัวเลขหรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับกำหนดส่วนกว้างที่สุดและยาวที่สุด แล้วคำนวณตาม (ก)

(๕) ป้ายตาม (๑) หรือ (๒) เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว

(ก) ถ้ามีเศษกึ่งหนึ่งของห้าร้อยตารางเซนติเมตร ให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร ถ้าไม่เกินกึ่งหนึ่งให้ปัดทิ้ง

(ข) ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ ๒๐๐ บาท ให้เสียภาษีป้ายละ ๒๐๐ บาท

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

---

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่การจัดเก็บภาษีป้ายไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์และบริบทเศรษฐกิจในแต่ละท้องถิ่น ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในอัตราการจัดเก็บภาษีป้าย จากการจัดเก็บภาษีป้ายไม่มีความชัดเจน และไม่สามารถตรวจสอบถึงความถูกต้องในการจัดเก็บภาษีป้ายได้ ประกอบกับกฎหมายภาษีป้ายได้บังคับใช้มาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงการจัดเก็บภาษีป้ายให้มีระบบแสดงข้อมูลเพื่อความยุติธรรมทางเศรษฐกิจ การจัดเก็บภาษีป้ายโดยต้องสามารถตรวจสอบข้อมูลผ่านป้ายในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ การยกเว้นภาษี การกำหนดอัตราภาษี ประเภทของอัตราภาษี การคำนวณอัตราภาษีป้าย การตรวจสอบการเสียภาษี การยื่นแบบแสดงรายการภาษี บทกำหนดโทษ ต้องมีความเหมาะสมในการบังคับใช้กับบริบทเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “ป้าย” “เครื่องหมาย” “ผู้เสียภาษี” “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” “เขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” “ผู้บริหารท้องถิ่น” และ “ข้อบัญญัติท้องถิ่น” (มาตรา ๓)

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมให้ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไม่ถึงหนึ่งปี ให้เสียภาษีป้ายตามระยะเวลาที่ได้ติดตั้งหรือแสดงป้ายจริง และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดที่มีความประสงค์ที่จะจัดเก็บภาษีป้ายในอัตราที่ต่ำหรือสูงกว่าอัตราภาษีที่กำหนดในกระทรวง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีอำนาจตราข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดอัตราภาษีที่เก็บในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนก็ได้ แต่ต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)

๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมให้มีระบบแสดงข้อมูลป้าย โดยต้องสามารถตรวจสอบข้อมูลผ่านป้ายในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (มาตรา ๕)

๒.๔ แก้ไขเพิ่มเติมให้ป้ายที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีป้าย (มาตรา ๖)

๑) แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว ซึ่งติดตั้งหรือแสดงไว้ไม่เกินเจ็ดวันในหนึ่งเดือน ไม่ต้องเสียภาษีป้าย

๒) ป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นหรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน หรือป้ายที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนจากภายนอกอาคารที่ไม่มีผนังทึบหรือผนังของอาคารทำด้วยกระจกโปร่งใส โดยแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ไม่ต้องเสียภาษีป้าย

๓) ป้ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ต้องเสียภาษีป้าย

๔) ป้ายของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมิได้ใช้เพื่อแสวงหาผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ ไม่ต้องเสียภาษีป้าย

๕) ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรผู้มีรายได้น้อย ซึ่งค้าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ไม่ต้องเสียภาษีป้าย

๖) ป้ายที่กฎหมายกำหนดให้จัดทำขึ้น ซึ่งแสดงไว้ ณ ที่ตั้งสำนักงานที่จดทะเบียนไว้ ตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด ไม่ต้องเสียภาษีป้าย

๗) ป้ายแสดงเลขที่ทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร์ ไม่ต้องเสียภาษีป้าย

๘) ป้ายเตือนเพื่อความปลอดภัย ไม่ต้องเสียภาษีป้าย

๙) ป้ายสัญลักษณ์ ที่แสดงไว้ ณ บริเวณอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น เพื่อบอกทางเข้า ทางออก ที่จอดรถ โดยแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ไม่ต้องเสียภาษีป้าย

๑๐) ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ไม่ต้องเสียภาษีป้าย

๑๒) ป้ายประกาศที่มีวัตถุประสงค์เพื่อขายหรือเช่าอสังหาริมทรัพย์ ที่แสดงไว้ ณ อสังริมทรัพย์ต้องการขายหรือให้เช่า จำนวนหนึ่งป้าย ไม่ต้องเสียภาษีป้าย

๑๓) ป้ายโฆษณาในการเลือกตั้งหรือป้ายหาเสียงตามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงกฎหมายว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา และการออกเสียงลงคะแนนเลือกกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ซึ่งแสดงไว้เมื่อพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเลือกตั้งหรือออกเสียงลงคะแนน ไม่ต้องเสียภาษีป้าย

๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจเก็บภาษีจากป้ายที่อยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตน (มาตรา ๗)

๒.๖ แก้ไขเพิ่มเติมให้การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นใด หากไม่สามารถจัดส่งตามวิธีดังกล่าวได้ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการหรือที่อยู่อาศัยของผู้นั้น หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันหรือวิธีการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ (มาตรา ๘)

๒.๗ แก้ไขเพิ่มเติมให้ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงล่วงล้ำพื้นที่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเสียภาษีเป็นสองเท่าของจำนวนภาษีที่คำนวณได้ (มาตรา ๙)

๒.๘ แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้เสียภาษีที่ติดตั้งหรือแสดงป้ายไม่ถึงหนึ่งปียื่นแบบแสดงรายการภาษีก่อนหรือในวันที่มีการติดตั้งหรือแสดงป้าย (มาตรา ๑๐)

๒.๙ แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์มรดกไม่ว่าจะเป็นทายาทหรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่เสียภาษีแทนผู้เสียภาษี (มาตรา ๑๑)

๒.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓)

๒.๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมสถานที่เสียภาษี (มาตรา ๑๔)

๒.๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมการประเมินภาษีป้าย (มาตรา ๑๕)

๒.๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายกรณีหาผู้เสียภาษีไม่พบ (มาตรา ๑๖)

๒.๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการการชำระภาษีป้าย (มาตรา ๑๗)

๒.๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมการแสดงหลักฐานการเสียภาษีป้าย (มาตรา ๑๘)

๒.๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมกรณีผู้เสียภาษีไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้เงินดังกล่าวตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (มาตรา ๑๙)

๒.๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย การยื่นคำร้องขอรับเงินคืน การยื่นอุทธรณ์ภาษี อาจดำเนินการผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือด้วยวิธีอื่นใดได้ (มาตรา ๒๐)

๒.๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมกรณีป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไม่ถึงหนึ่งปี แล้วติดตั้งหรือแสดงเกินระยะเวลาที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย แล้วไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายอีกครั้งให้เสียเงินเพิ่ม (มาตรา ๒๑)

๒.๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมกรณีผู้เสียภาษีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปี นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน (มาตรา ๒๒)

๒.๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมกรณีผู้อุทธรณ์ไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้เงินนั้นตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (มาตรา ๒๓)

๒.๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโทษกรณีแสดงข้อมูลผ่านป้าย (มาตรา ๒๔)

๒.๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจในการเปรียบเทียบปรับ (มาตรา ๒๕)

๒.๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมให้เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (มาตรา ๒๖)

๒.๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราภาษีป้าย ประเภทของอัตราภาษีป้าย การคำนวณอัตราภาษีป้าย ท้ายพระราชบัญญัติภาษีป้าย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ (มาตรา ๒๗)

๒.๒๗ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย ที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๘)

๒.๒๗ การจัดเก็บภาษีป้ายตามมาตรา ๗ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้น ๑๘๐ วัน นับแต่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๒๙)

๒.๒๘ การดำเนินการออกกฎกระทรวง และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (มาตรา ๓๐)

๒.๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๑)
